

Abstrakt

Diplomová práce usiluje postihnout a interpretovat procesy, které během vrcholícího období stalinismu určovaly průběh i výsledky vnitrostranického teroru v lokálních – především krajských a okresních – organizacích Komunistické strany Československa. Rozsáhle se zabývá stavem, který tehdy na nižších příčkách stranického organismu panoval. Sleduje nejen způsoby fungování, respektive dysfunkce, hierarchické mašinérie, ale také partikulární zájmy jednotlivců či celých skupin uvnitř strany. Pod označením vnitrostranický teror potom současně zahrnuje diktátorskou praxi vedoucích činníků, jež se na lokální úrovni ustavila, i boj proti ní vedený funkcionáři a aktivními straníky. Obě skutečnosti nevysvětluje zvnějšku na základě jakýchsi obecných příčin, ale jako samostatné fenomény s vlastními podmínkami a dynamikou, které se region od regionu více či méně odlišovaly. Výsledné scénáře tudíž napříč organizacemi vykazovaly značnou rozmanitost. Konečně velký prostor je věnován stalinské ideologii, která není vnímána jako sevřená doktrína vytvářející poslušné poddané, ale jako komplexní diskurs dávající členům strany slovník k jednání a dosahování vytyčených cílů. Poskytovala výbavu a formulovala cíle jak tzv. diktátorů, tak jejich odpůrců. Její úloha ve vnitrostranickém teroru je proto spatřována jako esenciální.